

**UCHWAŁA NR XIV/117/2011
RADY MIASTA SKARŻYSKA-KAMIENNEJ**

z dnia 27 października 2011 r.

w sprawie : nadania imienia "Skwer Kolejarzy", placu przy pomniku "Zaślubin z Morzem" przy ulicy Niepodległości.

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2001. Nr 142.poz.1591 z późn.zm) Rada Miasta Skarżyska - Kamiennej uchwala , co następuje:

§ 1. Rada Miasta Skarżyska - Kamiennej nadaje placu z pomnikiem "Zaślubin z Morzem" przy ulicy Niepodległości imię "Skwer Kolejarzy".

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Skarżyska - Kamiennej.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego i podaniu do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

Przewodniczący Rady Miasta

Andrzej Dąbrowski

Uzasadnienie

Przed rozpoczęciem budowy kolei , Kamienna była wsią zaludnioną przede wszystkim przez rolników i robotników okolicznych zakładów przemysłowych i kopalni. Stacja Bzin na drodze Iwangrodzko- Dąbrowskiej w przeciągu roku zmieniła się na ludną i ożywioną osadę. Usytuowanie tu węzłowej stacji uczyniło tę okolicę atrakcyjną. W 1885 Bzin stacja nowej kolei dąbrowskiej , wzniesiona w pustej niedawno okolicy, dziś ma wygląd miasteczka . Powstały nowe domy , powstało kilka agentur handlowych kilkanaście sklepików spożywczych, towarowych , cukierni i restauracji , hotel, apteka .To wszystko związane z węzłem kolejowym to podwaliny miasta. W Skarżysku, w mieście kolejarzy , bycie pracownikiem PKP wyróżniało i nobilitowało w miejscowym społeczeństwie. W pierwszych latach odrodzonej po 1918 roku niepodległości, kolejarze stanowili miejscową arystokrację. Wśród której maszyniści cieszyli się najwyższą estymą, a węzeł kolejowy stanowił główne źródło utrzymania. Kolejarze w Skarżysku byli grupą miastotwórczą. W 1886 roku została wybudowana parowozownia, która zatrudniała dużą ilość pracowników ze Skarżyska i okolic. Wzrosło zapotrzebowanie na działki budowlane, powstało osiedle Place. Dzięki kolei ciągle wzrastały nowe obiekty, powstały szkoły. Szkoła kolejowa była placówką, która kształciła największą ilość uczniów, a uczniowie prowadzili szereg dodatkowych prac. Wystawiali szereg przedstawiń amatorskich , szopek bożonarodzeniowych. W okresie rewolucji 1905 roku w szkole kolejowej doszło do strajku który miał na celu wymuszenie prowadzenia lekcji w języku polskim. Dzięki inteligencji pracującej na skarżyskiej stacji wzrosło czytelnictwo czasopism. Kolej ułatwiała dostęp do życia kulturalnego ze stacji wyjeżdżano do teatrów i koncerty w Radomiu czy Kielc. Rodziny kolejarzy chętnie uczestniczyły w życiu społecznym, kulturalnym i zawodowym. Na terenie węzła były liczne organizacje "Rodzin Kolejowych", Kolejowego Przynależenia Wojskowego i cały szereg związków zawodowych jak drogowców , maszynistów, administracji technicznej. Bardzo duże było zaangażowanie patriotyczne kolejarzy. Powstał Komitet Obrony Państwowej. Kolejarze postanowili na terenie węzła kolejowego zorganizować Stację Etapowo Czerwonego Krzyża dla obsługi transportowców kolejarze urządzili pociąg sanitarny , jako dar dla wojska od kolejarzy Skarżyska. Kolejarze dokonywali wpłat na armię. Dla zapewnienia potrzeby duchowej kolejarzy postanowiono wybudować kościół na działce wydzielonej z terenów kolejowych. W okresie kiedy podział administracyjny kraju posiadał 49 województw drużyny lokomotywowni Skarżysko obsługiwały 7 województw. W roku 1933 kolejarze węzła Skarżysko postanowili ufundować z okazji XV - lecia Niepodległości pomnik " Zaślubin z morzem". Powstał komitet przy akceptacji pracowników PKP , szybko zebrano niezbędne fundusze. Pomnik postanowiono umiejscowić w rozwidleniu torów w kierunku Kielc i Koluszek. Do września 1939 roku pieczę nad pomnikiem sprawowała młodzież gimnazjum i liceum A. Witkowskiego w latach 50 - tych Liga Obrony Kraju, która była mało widoczna. Lata 60 - 90 pieczę nad pomnikiem sprawowali kolejarze węzła , a dokładnie lokomotywownia. W okresie przemian ustrojowych pomnik został okradziony z części metalowych i uszkodzony. Lata 2000 miejscowi rajcy zaczęli wspominać o przeniesieniu pomnika. Mijały kadencje, a pomnik stał zapomniany i ulegał dalszej dewastacji . Część mieszkańców nawet nie wiedziała o takim pomniku. Po długich perypetiach udało się pomnik umiejscowić na honorowym miejscu co spotkało się z dużym zadowoleniem braci kolejarzkiej i mieszkańców. Chwała wszystkim co się do tego przyczynili i dlatego proponujemy w imię zasług tej społeczności nadać imię " Skwer Kolejarzy". Uchwała nie powoduje nakładów finansowych.